

Jaarverslag 2025-2026

Diaconaal Centrum De Bakkerij
Leiden, juli 2026

Voorwoord

Nu de zon op volle kracht schijnt, de natuur weer helemaal tot leven gekomen is en de zomervakantie er voor velen weer aan komt, is het tijd om terug te kijken op het afgelopen projectjaar. Het achtste jaar van Oma gaat op stap is weer voorbijgevlogen. Er is dan ook het nodige gebeurd. Zo stond dit jaar in het teken van de start van nieuwe initiatieven en het verder versterken van het netwerk van vrijwilligers binnen Oma gaat op stap. Dit jaar is het project begonnen met een nieuwe samenwerking met het AZC in Leiderdorp.

Een belangrijk doel voor dit jaar was ook om voldoende vrijwilligers aan het project te binden. De focus lag hier in het bijzonder op studenten, jongeren en vluchtelingen actief betrekken. Jongeren brengen nieuwe energie, en het contact tussen jong en oud levert vaak mooie gesprekken en waardevolle inzichten op. De samenwerking met vluchtelingen draagt bij aan integratie, participatie en wederzijds begrip tussen culturen in Leiden. Dit ging niet allemaal zonder slag of stoot. Het afgelopen jaar heeft laten zien dat het project, ondanks de uitdagingen met het opstarten van nieuwe initiatieven, blijft groeien in betrokkenheid en betekenis. Het is bijzonder om te zien hoe de inzet van vrijwilligers, stagiaires en deelnemers bijdragen aan een inclusieve, warme en betrokken gemeenschap in Leiden.

Dit jaar werd ook gemarkeerd door het afscheid van Miquela Neyda. Na twee jaar als projectmedewerker voor dit prachtige project neemt ze afscheid van Oma gaat op Stap. Ze heeft haar hart gevolgd en gaat nu aan de slag in de jeugdzorg waar ze zich zal richten op kinderen, hun ouders en de zorg eromheen. Miquela, dank voor je inzet in de afgelopen jaren en heel veel succes en plezier op je nieuwe plek!

Jaarverslag 2025-2026 Oma gaat op Stap

is een uitgave van:

Diaconaal Centrum De Bakkerij
Oude Rijn 44b
2312 HG Leiden

T: 071 - 51 44 965
E: info@debakkerijleiden.nl
bvandervelden@debakkerijleiden.nl
W: www.debakkerijleiden.nl
www.omagaatopstap.nl

Redactie:

Boaz van der Velden en Judith van den Berg-Meelis

Vormgeving:

Boaz van der Velden en Mattie Kieviet

Leiden, juli 2026

Inhoudsopgave

Voorwoord

Vrijwilligers aan het woord

Geen vrijwilliger maar maatje

Gelijk een klik

Altijd verwend

Feest of nachtmerrie?

Een feestelijke vraag

Vertrouwd op stap

Lief en leed

Digidino's

Reflectie in context

Pilot AZC vervolg

Cijfers en resultaten

Doelstelling en hoop voor
2026/2027

Het afscheid van Miquela betekent ook een periode van overdracht en transitie. Sinds februari mocht ik met volle energie en enthousiasme aan de slag voor dit bijzondere project. De eerste paar maanden stonden dan ook in het thema van kennismaken, mijn weg vinden en ontdekken hoe de hazen lopen. De verhalen van de vrijwilligers en ouderen, waarvan een aantal in later in dit verslag voorbij zullen komen, hebben me laten zie hoe mooi en waardevol dit project is. Er past dan ook niets anders dan dank voor de inzet, trouw en betrokkenheid van alle vrijwilligers, de goede contacten met partnerorganisaties en instellingen en de steun van de fondsen die dit project financieel mogelijk maken.

Het jaar 2025/2026 toont dat Oma Gaat Op Stap zich wil blijven ontwikkelen als een waardevol project, waarin kwetsbare ouderen worden ondersteund en jongeren, studenten en vluchtelingen de kans krijgen om actief en zinvol deel te nemen aan de samenleving. Ik hoop dat u dit ook zal zien na het lezen van dit jaarverslag.

Boaz van der Velden
Projectmedewerker Oma gaat op Stap

Leiden, juli 2026

Geen vrijwilliger maar maatje

Vera en ik hebben elkaar het afgelopen jaar ongeveer 18 keer gezien. We bezoeken dan vaak een museum en spenderen zo'n vijf gezellige uren samen. Vooralsnog zijn onze twee favoriete tentoonstellingen die van Brancusi in het H'ART en Metamorfose in het Rijks. Gezien haar rijke kennis over kunst en natuur, weet ze vaak een diepere laag te geven aan het kunstwerk, dat wij bewonderen of bekritisieren. En als het even kan, sluiten we iedere ontmoeting af met een stuk appeltaart, die we vervolgens waarderen aan de hand van textuur, looks, geur, temperatuur en bovenal smaak.

Vera en ik houden allebei erg van lachen en Vera is dan ook niet gespeend van een dolletje. Ze is bijzonder geestig en haar onverwachts creatieve uitspraken laten mij met regelmaat in de

lach schieten. Zo waren we eens in Museum de Lakenhal en had ik een papiertje nodig voor een muf geworden kauwgompie, gelukkig had Vera er nog ééntje op zak. Toen wij even later onze appeltaartjes en cappuccino's afrekenden in het museumcafé (de appeltaart van Lakenhal is een aanrader) en Vera twee bonnetjes overhandigd kreeg, sprak zij de illustere woorden: 'Een oogst van wel twee kauwgombonnen, die gaan we bewaren!'. U begrijpt, ik kwam niet meer bij.

Naast het bezoek aan musea, maken we soms een wandelingen. Afgelopen november zijn we naar een cabaretvoorstelling van Micha Wertheim geweest en begin december hebben we samen kerstkaarten gemaakt, zo lollig mogelijk welteverstaan. Onlangs was Vera jarig en op mijn aansporen vierde zij licht schoorvoetend haar verjaardag. Het was een groot succes, haar drie zussen, alle drie op leeftijd, waren aanwezig. Er waren bubbels, vrienden, familie, zoon en natuurlijk... marsepeintaart.

Al met al is het enorm gezellig met Vera, inmiddels beschouwen we elkaar meer als maatjes en is de term vrijwilliger niet meer van toepassing.

David

Gelijk een klik

'In oktober heb ik mw. Laman ontmoet via het project Oma gaat op Stap. We hadden meteen een leuke klik en sindsdien spreken we eens per twee weken af. Dan drinken we koffie en praten we over allerlei verschillende onderwerpen, zoals muziek, kunst, Leiden,

familie, etc. We zijn ook een paar keer op stap geweest, o.a. naar de stoffenwinkel in Katwijk en uit lunchen bij het Valkenburgse meer. Ook al verschillen we bijna 60 jaar in leeftijd, het voelt echt als een nieuwe vriendschap!'

Esther

Altijd verwend

Mw. Van Apeldoorn verwent mensen graag. Ik krijg na elk bezoekje een Toblerone-chocoladereep mee naar huis. Ik ben zeker niet de enige die lekkers meekrijgt, want haar schoonmaakster krijgt ook elke week een chocoladereep van mevrouw! "Maar", vertelt ze tegen mij, "Met kerst geef ik geen extra cadeaus, want al die chocoladerepen elke week zijn wel voldoende."

Lynn

Feest of nachtmerrie?

Op stap gaan met 'oma' Menno vraagt soms een groot offer van zijn begeleider Arie. We bezochten in de zomer van 2025 de Johan Cruijff Arena. Voor Ajax-fan Menno een feest, voor Feyenoorder Arie een ware nachtmerrie. Je moet er wat voor over hebben. Een bezoek om heel gauw te vergeten.

Een feestelijke vraag

De meeste ouderen die aangemeld worden, zijn op zoek naar een maatje. Dat maakte het telefoontje eind april des te opvallender. Een mevrouw belde met een bijzondere vraag. Ze hoopte eind mei 69 te worden. Nu wilde het dat ze door omstandigheden al meer dan een jaar Leiden niet uit geweest was. Ze zou dan ook graag op haar verjaardag met een vrijwilliger een rondje gaan rijden. Na een oproep op social media diende Petra zich aan.

Nadat ik een oproepje gelezen had om met iemand haar verjaardag te vieren, dacht ik: "dat is leuk, dat ga ik doen."

Er werd met mij contact opgenomen door Boaz en het verzoek was of ik met Mieke een middag op pad wilde. Telefoonnummers uitgewisseld en contact met Mieke. Bij haar thuis afgesproken voor een kennismaking. Kort maar krachtig, zou ik zeggen. Direct en

open alles geregeld en afgesproken wanneer ik klaar zou staan met de auto en wat we gingen doen. Op haar verjaardag zijn we eerst richting de Corbulotunnel gereden. Deze had Mieke nooit gezien en ze was heel benieuwd. In stilte zijn we er richting Katwijk doorheen gereden. Ze vond het erg leuk. Toen naar Katwijk op het stand bij Willy Zuid (heet tegenwoordig anders) lekker thee gedronken met taart. Je bent natuurlijk niet voor niets jarig. Gezellig over van alles en nog wat gekletst. Aangezien Mieke die avond nog uit eten ging, op tijd vertrokken, zodat zij nog even rustig kon bijkomen van deze fijne middag.

Ik ben dus getraakteerd en de parkeerkosten zijn door Mieke vergoed.

Al met al een fijne middag en Mieke... zij was heel erg jarig en vond het samen met mij een geweldige middag.

Vertrouwd op stap

Sinds begin april 2025 ben ik vrijwilliger bij Oma gaat op Stap. Na de kennismaking ben ik gekoppeld aan Bea. Ik ga elke week langs bij haar om te kletsen en we wandelen vaak door de buurt. Zoals op de foto's te zien hebben we laatst een kinderboerderij in de buurt ontdekt. Hier hebben we met babygeitjes geknuffeld en kunnen we lekker koffie en thee drinken! Ik vind het leuk om te zien dat je echt gewend aan elkaar raakt en elkaar steeds beter leert kennen. Ik hoop dat we komende jaren nog vaak samen op pad kunnen gaan.

Groetjes,
Anne-Mirthe

Lief en leed

Met dank aan de Stichting De Carolusgulden kreeg Oma gaat op Stap in november 2020 officieel haar eigen Lief en Leed Potje.

Het Lief en Leed Potje verlaagt de drempel voor vrijwilligers en ouderen om samen iets leuks te gaan doen. De kosten kunnen met dit potje worden gedeclareerd. Op die manier kunnen uitjes ook echt kosteloos en zonder zorgen plaatsvinden. Ook nodigt het de vrijwilligers uit een aardigheidje voor oma of opa mee te brengen.

Er wordt dan ook op verschillende manieren dankbaar gebruik van gemaakt.

Zo worden er de nodige kaarten (verjaardag, bij ziekte, overlijden, feestdagen), attenties als een bloemetje, plantje, puzzelboekje, verzorgingsproducten of een gezamenlijke activiteit als samen lunchen, patatje eten, koffie drinken, naar het strand, tuincentrum en parkeerkosten van bekostigd. Wij danken het bestuur van Stichting De Carolusgulden dan ook hartelijk dat ze dit mogelijk maken.

Oma gaat op stap!

Is een maatjesproject voor
gezelschap een praatje of samen
er op uit

Digidino

De meeste ouderen van Oma gaat op Stap hebben de introductie van verschillende technologieën zoals de computer, vriezer en mobiele telefoon meegemaakt. Ze hebben dan ook ervaren dat technologie de potentie heeft om ons leven makkelijker en moeilijker te maken. Met de komst van Whatsapp is het eenvoudiger geworden om met mensen in contact te blijven. Tegelijkertijd kan de overstap naar nieuwe, vaak complexere programma's er ook toe leiden dat mensen achterblijven met alle gevolgen van dien. Het is indrukwekkend om te zien hoe snel de technologie ontwikkeld is en met welk tempo innovaties elkaar opvolgen. Dit gaat echter zo snel dat het voor velen niet bij te houden is. Zo werd een professor door diens student geksterend 'digidino' genoemd toen die verdwaalde in de nieuwe functies na een update van het videobelprogramma Zoom.

Met name de overstap van papier naar digitaal brengt voor ouderen problemen met zich mee. Zo wilde een wat oudere buurman zijn ov-abonnement omzetten. Waar je daar vroeger voor naar een loket van NS toe

moest, kan dat nu gewoon online of telefonisch geregeld worden. Dit gemak was erg fijn. Tot het bleek dat hij wel een emailadres nodig had en die heeft hij niet. Gelukkig heeft hij een jonge buurvrouw die hem uit de brand geholpen heeft.

Dat is ook het mooie aan de vrijwilligers van Oma gaat op Stap. De ontwikkeling staat niet stil maar door te ondersteunen of begeleiden waar nodig zorgen ze ervoor dat iedereen mee kan komen.

Over digitale ontwikkelingen gesproken, een vooruitgang waar we sinds een paar maanden van kunnen genieten is de vernieuwde website van Oma gaat op Stap! Met dank aan Miquela die samen met websitebouwer Patrick hard gewerkt heeft aan het opzetten en vormgeven van de nieuwe website. We zijn blij met het resultaat en hopen er nog veel plezier van te hebben. Neem vooral even een kijkje!
www.omagaatopstap.nl

Reflectie in context

‘Eenzaamheid neemt toe’

Wie het nieuws het afgelopen jaar gevolgd heeft, zal krantenkoppen als deze wel herkennen. Met enige regelmaat verschijnt er een nieuw bericht of onderzoek over groeiende/toenemende eenzaamheid. Zo werd in september het Nationale ouderenonderzoek 2025 gepubliceerd waarin blijkt dat ruim 1 op de 5 (22%) ouderen in Nederland zich sterk eenzaam voelt. En in december publiceerde de Hogeschool van Amsterdam met de kop ‘Eenzaamheid, het nieuwe normaal?’. Zij stellen dat bijna de helft (46%) van de Nederlanders zich eenzaam voelt tegenover 39% in 2012.

Dat dit grote gevolgen heeft, is tegenwoordig wel bekend. Zo hebben mensen die zich lange tijd eenzaam voelen een grotere kans op lichamelijke aandoeningen, zoals hart- en vaatziekten en

diabetes. Tel daar een aanzienlijk lagere tevredenheid en kwaliteit van leven bij op en het is duidelijk dat er meer aandacht voor eenzaamheid nodig is. Daarbij is het van belang dat die aandacht vanuit verschillende kanten komt. Alleen zo voorkomen we dat dit het nieuwe normaal wordt.

Gelukkig lijkt die aandacht er steeds meer te komen. Zo wordt er meer onderzoek gedaan om te begrijpen wat eenzaamheid nu precies is en waarom mensen zich eenzaam voelen. Dit kan helpen om gericht te kijken wat de oorzaak van iemands eenzaamheid is en hoe dit opgelost kan worden. Zo zijn er verschillende vormen van eenzaamheid, sociale, emotionele en existentiële eenzaamheid, die elk om zijn eigen aanpak vragen.

- Sociale eenzaamheid gaat over een tekort aan contact. Dit kan komen doordat iemand een klein netwerk heeft.

- Emotionele eenzaamheid wil zeggen dat iemand omringd kan zijn door mensen maar zich innerlijk alleen voelt. Dit kan komen doordat iemand zich niet gehoord of gezien voelt.
- Existentiële eenzaamheid gaat over het missen van iets dat richting geeft. Hierbij kan gedacht worden aan idealen, zingeving of toekomstperspectief. Bij ouderen kan dit bijvoorbeeld komen doordat ze het idee hebben niet meer mee te kunnen komen in de samenleving

en niet meer van nut te kunnen zijn.

In het Nationale ouderenonderzoek kwam met name die laatste vorm sterk naar voren. Zo gaven veel ouderen aan wel mee te willen doen maar het gevoel te hebben dat ze tot last zijn. Hier ligt volgens het Ouderenfonds dan ook een maatschappelijke opdracht: 'We moeten duidelijk maken dat ouderen erbij horen. Niet als last, maar als waardevolle gelijkwaardige mensen met levenservaring en verhalen die ertoe doen.'

Nieuwe woonvormen

Één van de redenen dat de sociale eenzaamheid toegenomen is, kan toegeschreven worden aan het verdwijnen van veel verzorgingshuizen. Ouderen werd gestimuleerd om langer thuis te blijven wonen. Dit is niet voor iedere ouderen een probleem. Maar het brengt wel een groter risico met zich mee. Zo kunnen ouderen met een klein netwerk door bijvoorbeeld het verlies van een partner of naasten op zichzelf teruggeworpen worden. Daar komt bij dat de

wachttijd voor verpleeghuizen lang is waardoor ouderen die meer hulp nodig hebben, thuis moeten wachten tot er een plek vrij komt. Zo sprak ik recent nog een oma die al maanden wacht op een plekje. Om hier verandering in te brengen wordt er vanuit de politiek gekeken naar de introductie van moderne verzorgingshuizen. Dit zou het gat tussen thuis wonen en het verpleeghuis moeten dichten. De moderne verzorgingshuizen worden plekken met zelfstandige woningen waar zorg en ondersteuning dichtbij is en er gedeelde

gemeenschappelijke ruimtes zijn voor extra gezelschap en activiteiten. Uit een onderzoek in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport blijkt dat er veel animo is voor deze woonvorm. Ruim twintigduizend ouderen zou wel naar zo'n plek willen verhuizen.

Het klinkt dan ook als een mooi plan. Toch schuilt er een addertje onder het gras. Wie gaat dit betalen? Het lijkt er nu op dat de kosten van zo'n zelfstandige woonruimte voor de oudere zelf zouden zijn. Daarmee komt deze optie voor ouderen met minder vermogen buiten bereik te liggen, terwijl dit juist de groep is voor wie dit het hardste nodig is. Daarnaast is het nog maar afwachten hoelang het duurt voor dit plan klaar is en uitgevoerd kan worden.

Studentenhuis voor ouderen

Er zijn ook mensen die het heft in eigen handen nemen en zelf aan de slag gegaan zijn. Zo is door stichting Thuis in Welzijn in onder andere Noordwijk het Thuishuisproject gestart. Ouderen hebben hier hun eigen woonruimte maar delen bijvoorbeeld de keuken en huiskamer. Er wordt samen gekookt en gegeten. 'Hier zijn burenhuisgenoten, die verhalen en ervaringen delen en samen van het huis een warm thuis maken.' De lange wachtlijst laat ook hier zien dat er veel animo voor is. Wanneer er een plekje vrij komt, mogen ouderen komen hospiteren om te kijken wie er het beste bij de groep past net zoals in studentenhuizen gebruikelijk is. Het wordt dan ook wel omschreven als een studentenhuis voor ouderen. Vorig jaar waren er zeven thuishuizen, werd er 1 gebouwd en was het voornemen dat er in twee jaar vijftien bij zouden komen. Gezien het aantal ouderen dat nog wacht op een plekje zijn dit nog steeds te weinig plekken. Het concept staat in ieder geval en is ook betaalbaar voor de ouderen met een kleinere portemonnee.

Daar kan het ministerie van VWS nog wat van leren.

Toenemende angst

In de afgelopen jaren zijn er door het hele land veel lokale initiatieven gestart om maatschappelijke problemen aan te pakken. Naast het hiervoor genoemde initiatief om iets aan eenzaamheid door huisvesting te doen, worden ook andere maatschappelijke problemen aangepakt. En dat is hard nodig aangezien eenzaamheid niet de enige uitdaging is waar ouderen mee te maken krijgen. Uit recent onderzoek van de ouderenbond ANBO-PCOB blijkt dat ouderen niet alleen eenzamer maar ook angstiger worden. Het gevoel van onveiligheid heeft meerdere oorzaken. Een deel daarvan is vervelend maar hoort bij ouder worden, zoals het verlies van zelfstandigheid, ernstige ziektes en het verlies van dierbaren. Wat echter nieuw was, is de angst voor polarisatie en de gevolgen van een mogelijke oorlog. Met de oorlogen in oost Europa en west Azië en de brief over het aanschaffen van een noodpakket voelt de kans op/het vooruitzicht op die oorlog erg reëel.

Polarisatie

Bij de polarisatie zijn nog wel een aantal kanttekeningen te plaatsen. Het gevoel dat de polarisatie toeneemt, wordt in de samenleving breed gedragen. Volgens cijfers van het Sociaal en Cultureel Planbureau heeft driekwart van de Nederlanders het gevoel dat de polarisatie toeneemt en mensen elkaar minder goed begrijpen. Toch laten verschillende onderzoeken zien dat onze meningen over belangrijke waarden inhoudelijk niet zo erg veranderd zijn. De vraag is nu waar dit gevoel dan vandaan komt. Een aantal factoren spelen hierbij een rol. Inhoudelijk mogen de meningen wel niet zo verschillende zijn, de manier waarop daarover gecommuniceerd wordt, is dat wel. Zo blijkt uit onderzoek dat mensen het gevoel hebben dat we minder netjes met elkaar omgaan en discussies al snel op een felle manier gevoerd worden. Voor het gevoel ontstaat hierdoor meer conflict. Inhoudelijk zijn de verschillen dus niet groter, maar de verschillen worden wel sneller als negatief ervaren. Dit komt deels doordat we het meeste omgaan met mensen die op ons lijken. Denk aan een vergelijkbare leeftijd,

opleidingsniveau en politieke overtuiging. De kans is daarmee groter dat deze mensen dezelfde mening hebben. Op het moment dat mensen dan een andere mening horen, valt dat extra op en besteden we er meer aandacht aan. Dit is niet nieuw maar het gebeurt tegenwoordig wel sneller. Hier spelen technologie, sociale media, het nieuws en de politiek een grote rol in. Het gevolg is dat groepen minder met elkaar in contact komen. Als we denken dat de kloof niet te overbruggen is, zullen we immers minder ons best doen om het contact met de ander aan te gaan. Dit kan ertoe leiden dat meningen inhoudelijk verder uit elkaar komen te staan. Zo kan het gevoel dat er meer polarisatie is ook daadwerkelijk zorgen voor meer polarisatie.

‘De jeugd van tegenwoordig’, ‘Oké boomer’

Een voorbeeld van zo’n kloof, is die tussen jong en oud. Dit kan eenvoudig aangepakt worden door ouderen en jongeren met elkaar in contact te brengen. Dan blijkt vaak al snel dat de kloof kleiner is dan gedacht. Dit wordt bijvoorbeeld mooi zichtbaar in de

interviewserie '[Generatiegesprek](#)' van journalist Julia Osendarp. Zij liet steeds twee mensen van uiteenlopende generaties met elkaar het gesprek aangaan over onderlinge verschillen, overeenkomsten, vooroordelen en levenslessen. Dit resulteerde in vijftien inspirerende verhalen en zelfs in een aantal vriendschappen. Deze verbinding tussen generaties kan er niet alleen voor zorgen dat het gevoel van polarisatie afneemt maar laat ook zien dat ouderen nog veel bij te dragen hebben. Hetzelfde beeld wordt zichtbaar bij het lezen van de verhalen en ervaringen van vrijwilligers in dit jaarverslag.

Oma gaat op stap

De directeur van het Nationaal Ouderenfonds zei naar aanleiding van hun onderzoek: "Eenzaamheid is vaak het gevolg van subtiele uitsluiting. We moeten als samenleving laten merken dat ouderen welkom zijn en dat ze ertoe doen, ze hebben namelijk zoveel te bieden. Kleine gebaren kunnen daarbij een groot verschil maken."

Uit hun onderzoek kwamen verschillende suggesties voor zulke kleine gebaren die een grote impact hebben. De twee suggesties die volgens de meeste ouderen impact hebben, zijn meegevraagd worden naar een activiteit en gezelligheid geven. Meegevraagd worden en iemand als buddy hebben die de eerste keer mee gaat, helpt om de angst te verminderen om alleen in een groep te komen. Gezelligheid geven door elke week even te bellen of een goed gesprek te voeren kan al een grote verandering teweegbrengen. Door daarnaast naar de mening van ouderen te vragen, krijgen zij het gevoel dat ze er ook echt toe doen. Deze twee gebaren zijn dan ook precies de kracht van Oma gaat op Stap.

Pilot AZC update en vervolg

Vorig jaar is Oma gaat op Stap begonnen met een pilot om mensen uit het AZC in te zetten als vrijwilliger voor dit project. We zijn vol energie en enthousiasme aan de slag gegaan met een aantal even enthousiaste gasten uit het AZC in Leiderdorp. Hoe staat het er nu een jaar later voor? En wat is het plan voor aankomende tijd?

Huidige stand van zaken

Na de informatiebijeenkomst vorig jaar heeft Miquela alle stappen doorlopen om de gasten uit het AZC aan ouderen te koppelen zodat ze op stap konden gaan. De intakegesprekken hadden plaats gevonden, de eerste matches met de ouderen waren al snel gemaakt. Het was alleen nog wachten op een positieve Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) en dan konden ze aan de slag. Maar die kwam helaas niet. De motivatie vanuit Justis was dat ze van deze mensen in het AZC te weinig documentatie hadden om een VOG af te geven. Op een techniciteit liep het dus vast. Het was een zware domper maar we laten het er niet bij zitten.

Meerwaarde

Het inzetten van asielzoekers als vrijwilligers voor dit project is een pure win-win situatie. Waar de aanmeldingen van ouderen binnen blijven komen, blijft de instroom van nieuwe vrijwilligers achter. Nu is er een hele groep mensen die niet mag werken maar zich wel graag voor deze samenleving in wil zetten en graag zouden willen integreren. En wie kan hen nu meer vertellen over de geschiedenis en de ontwikkeling in de samenleving dan degene met de meeste

verhalen en levenservaring? Met deze pilot kunnen ouderen laten zien dat ze ertoe doen en nog veel toe te voegen hebben, wordt de eenzaamheid onder ouderen aanpakken, de integratie van nieuwkomers versneld en een stuk van de ervaren polarisatie in een keer aangepakt. Dit was een te mooie kans om te laten liggen, maar hoe nu verder?

Nieuwe samenwerking

We waren het er al snel over eens dat, als we hier op een goede en verantwoorde manier mee verder willen, dit maatwerk zou vereisen. We moeten hierin op zoek naar een specifieke, relationele aanpak met meer aandacht en begeleiding voor interculturele factoren. Om dit tot een succes te maken, hebben we de handen ineengeslagen met Leyden Academy on Vitality and Ageing. Leiden Academy is een wetenschappelijk kennisinstituut die erop gericht is om kwaliteit van leven van ouderen te verbeteren. Dit doen zij door middel van onderzoek in en met de praktijk.

In samenwerking met Leyden academy gaan we ons focussen op twee groepen vrijwilligers, jongeren en nieuwkomers (bewoners van het AZC). Samen gaan we kijken wat de persoonlijke, relationele en maatschappelijke impact van Oma gaat op stap. Daarnaast gaan we samen met nieuwkomers en jongeren verkennen hoe Oma gaat op stap verder ontwikkeld kan worden. We hopen dankbaar gebruik te mogen maken van de ervaring die Leyden Academy heeft op het gebied van intergenerationele en interculturele projecten en kijken uit naar een vruchtbare samenwerking. Wordt vervolgd:)

Het jaar in cijfers

41
ouderen

27 gekoppeld **14** wachtend

+10 nieuw **-13**
8 overleden
1 verhuisd
2 afgemeld

23
vrijwilligers

23 gekoppeld **6** gaan beginnen

+7 nieuw **-11** gestopt

445

contactmomenten

Toelichting

De aantallen gaan over alle betrokkenen in de loop van het jaar. De meeste nieuwe aanmeldingen vonden plaats in het afgelopen halfjaar. Sinds de peildatum (1 juni) zijn er alweer zes nieuwe binnengekomen. In het aantal aanmeldingen zit duidelijk een stijgende lijn; hieruit blijkt dat er nog steeds veel behoefte is aan maatjes.

Er zijn dit jaar veel overlijdens geweest. Dit is ook de reden van de meeste vrijwilligers die (voorlopig) zijn gestopt. Gelukkig hebben recent ook meerdere nieuwe vrijwilligers zich gemeld; zij zitten nu in het aanmeldproces of wachten op een geschikte match.

Nieuwe ambities voor 2026-2027

Met de start van de periode 2026-2027 gaat dit project alweer haar negende jaar in. Er kan teruggekeken worden op een aantal hectische jaren. Naast de doorontwikkeling van de pilot en samenwerking met Leyden Academy zal dit jaar ook een jaar van bezinning en evaluatie zijn. Hoe staat dit project er na negen jaar voor, is het project 'volwassen genoeg' en zijn er genoeg vrijwilligers om door te gaan of moet er gezocht worden naar een andere plek om dit project onder te brengen?

In de afgelopen jaren zijn de vrijwilligers aantallen een stukje teruggelopen. Het laat dan ook de grootste uitdaging van dit project zien; het aantrekken en behouden van vrijwilligers. Door de samenwerking met Leyden Academy hopen we meer inzicht te krijgen in de impact van dit project en manieren te vinden om nieuwe groepen vrijwilligers, met name jongeren en nieuwkomers, bij Oma gaat op stap te betrekken.

Mijn hoop en doel is om het aantal vrijwilligers ten minste te verdubbelen. Hierbij is het streven om tussen de 30 en 40 ouderen gekoppeld te hebben aan een vrijwilliger.

Daarnaast is het voornemen om ten minste twee groepsactiviteiten te organiseren voor de ouderen.

Nu zijn dit allemaal mooie voornemens maar uiteindelijk draait dit project niet om cijfers maar om iedere oudere die weer met plezier contact heeft en erop uit kan. Daarom hoop ik dat dit jaar in het teken zal staan van verbinding, depolarisatie en vriendschap. Een jaar waarbij iedereen, of die nu jong of oud, een echte Leenaar of nieuwkomer, gezond of beperkt is, mag weten dat ze ertoe doen, ze niet alleen zijn en er naar hen omgezien wordt. We zijn uiteindelijk allemaal op pad. En zeg nu zelf, samen is dat toch een heel stuk leuker!

**OMA
GAAT OP
STAP**

**OPA
GAAT OP
STAP**

